

var det dem, der begyndte. Komparenten erklærer, at han tør heller ikke benægte, at der kan være faldet en Ytring fra ham om, at han kunde have Lyst til at ligge paa Hedvig, eller noget lignende, men han benægter bestemt at have behandlet hende sjofelt eller uterligt og benægter særligt, at han har stukket Piskeskaffet op i Skridtet paa hende. Oplæst. Ratihaberet. "Han forøger altsaa Sjofelheden ved at sige om disse 14—15 Aars Piger, at de har begyndt med at fortælle Sjofelheder. Og han benægter, at han har stukket Piskeskaffet op i Skridtet paa hende. "Ratihaberet", staar der i Forhørsprotokollen, og saa faar Manden udbetalt 3 Kr., saa kan han gaa hjem, og saa er den Sag ovre. Men se De, mine Herrer, medens man trevler Pigernes tidligere Liv op, medens man ikke kender til nogen Skaansel overfor alle disse forhulede, arme Pigebørn, saa kender man til Skaansel overfor denne Ebbe Nielsen. Han faar sine 3 Kr. i Vidnegodtgørelse, saa kan han forsvinde.

Jeg vilde gerne vende mig til den Side af den foreliggende Sag, som vedrører Pigerne, og det Vidnesbyrd, der afgives om dem. Det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) talte i Gaar om Sigfride Larsen fra Nykøbing, Falster, og oplæste en Politirapport om hende. En Politirapport er ligesom et Skelet, man maa have Skelettet udfyldt for at forstaa, hvorledes en saadan ung Piges Stilling maa være. Og saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at denne Politirapport om Sigfride Larsen fortæller om en social Tragedie saa frygtelig, som man overhovedet kan faa den. Faderen er Fisker. Han lider af Tuberkulose, og der er 8 Børn i Hjemmet, som han paa Grund af sin Sygdom ikke kan ernære. Moderen og Børnene lave kunstige Blomster, som Sigfride gaar ud og sælger. Hun kommer hjem om Aftenen Kl. 8—9 med 20—35—50 Øre; der er intet uhæderligt at sige om hende, men Pengene forslaa selvfølgelig saa lidt. Grundlovsdagen bliver hun ude noget længere og kommer først hjem Kl. 2 om Natten og har da 4 Kr. med. Der er nogen, der har forlokket hende, men Moderen siger intet dertil, for Fattigdommen, Uvidenheden og Demoralisationen sammen med Fattigdommen har gjort dem uforstaaende overfor deres egne Børns Moral. Moderen siger intet — ja, hun siger: Bliv liggende, sov, saa længe du vil. Næste Aften gaar Siegfriede ud og kommer hjem Kl. 3. Hun sover om Dagen, og hun ernærer saa sine

Sødskende og sine Forældre ved Utugt. Det vide de. Indtil Dato holder hun sig imidlertid til de unge Mennesker... ja, det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen) synes, det er saa morsomt, der er intet andet Medlem end det ærede Medlem, der synes, det er morsomt, men jeg skal, naar han kommer ud i Hornslet-Kredsen, belære det ærede Medlem om, at dette ikke er lutter Morskab. Men saa er det, der sker dette, at der en Aften er en Mand ude fra Landet, en ældre Person, der vil have fat i Sigfride, og han betaler et løsgædigt Fruentimmer i Nykøbing ved Navn Thingvalla 1 Kr. for at holde paa Sigfride, medens han tager hende med Magt. Han paafører hende Syfilis, han paafører hende venerisk Syge, men Forældrene bryde sig ikke derom, de ere saa fattige, saa sløve, saa elendige, saa uvidende, at de ikke bryde sig derom. Det er denne unge Pige, der kommer op til „Hebron“. Jeg siger: Man maa have den inderligste Medlidenhed med denne unge Pige. Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) nikker, jeg tror ogsaa, det er hans Overbevisning. Jeg tror egentlig, at denne Sag lærer, at vi ikke blot bør reformere paa dette Omraade, den lærer ogsaa, at Fattigdom ofte er Forbrydelsens Ophav. Denne unge Piges Skæbne skal altsaa her afgøres ved en Politirapport. Det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) — ja, jeg forstaa ham ikke, han, som en Gang kunde anslaa de Strenge, som her anslaaes, som syntes at staa forstaaende overfor disse Spørgsmaal, hvorledes kan han tage denne Sag saa overfladisk? Men Fru Bransholm har ingen Forstaaelse af dette, og der er saa mange Mennesker, der høre til den samme Retning som hun, der slet ikke have nogen Forstaaelse af disse Spørgsmaal. Ansvar for Sigfrides hele frygtelige Tilværelse falder ikke paa denne ganske uskyldige Pige, men det falder paa de Folk i Nykøbing, der burde føre Tilsyn med denne unge Pige, og denne Sag lærer, hvad jeg for Resten længe har tænkt over, at der maa føres Tilsyn med saadanne Børn. Jeg har herovre i København aldrig kunnet gaa forbi en Dreng eller Pige, der gik og solgte Blomster eller andet paa Gaden, uden at spørge om vedkommendes Navn og om, hvor Forældrene boede, for at anmelde det for Vægeraadet. Jeg vil opfordre den højtærede Minister til — han bliver vel nok nogle Dage endnu ved at være Minister — ja, maaske varer det nogle Maaneder, maaske nogle Aar, jeg ved det ikke, men vi komme forhaabentlig